

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/96/2017
Identifikačné číslo spisu:	1202899937
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1202899937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ J. J., trvale bytom v Y. Q. T., Y. XXXX/XX, 2/ J. J., trvale bytom v U., U. XXXX/XX, 3/ R. J., trvale bytom v J. S., R. XXX/XXB, Č. N., 4/ X. Č., trvale bytom v U., N. XXXX/XX a 5/ S. X.Č., trvale bytom v R., R. XX, proti žalovanej P.S. Q., trvale bytom v U., X. X, o 4.957,31 eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18C/95/2002, o dovolaní žalobkyne 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2014 sp. zn. 4Co 695/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, hore označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 24. júla 2014 č. k. 18C/95/2002-313, ktorým žalobkyňa 1/ nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

2. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa 1/ dovolanie s návrhom na zrušenie uznesenia a vrátenie veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „C. s. p.“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

4. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a zároveň platí, že dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť advokátom aj spísané (§ 429 ods. 1 C. s. p.). To neplatí len ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

5. Z práve odcitovaných ustanovení vyplýva, že právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 naďalej (obdobne ako predtým Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, platný a účinný do 30. júna 2016) vyžaduje, aby bol dovolateľ (okrem prípadov vymenovaných v § 429 ods. 2 C. s. p.) zastúpený advokátom a na rozdiel od spomenutej skoršej právnej úpravy (navyše) požaduje, aby aj podané dovolanie a všetky ďalšie podania dovolateľa v dovolacom konaní boli spísané advokátom.

6. Postup súdu prvej inštancie v prípade nesplnenia osobitnej podmienky uvedenej v ustanovení § 429 ods. 1 C. s. p. upravuje § 436 ods. 1 C. s. p. Ak má dovolanie v tomto smere vady a dovolateľ nebol riadne o vyššie uvedenej povinnosti poučený v odvolacom konaní (o aký nedostatok poučenia ide z povahy veci u všetkých rozhodnutí odvolacích súdov vydaných ešte pred 1. júlom 2016, teda aj toho z prejednávanej veci), súd prvej inštancie vyzve dovolateľa na odstránenie väd a poučí ho o následkoch v prípade ich neodstránenia.

7. Z obsahu spisu predloženého najvyššiemu súdu s dovolaním žalobkyne 1/ vyplýva, že dovolateľka preukázateľne nemá právnické vzdelanie a nejde tu ani o žiaden z prípadov predpokladaných ustanovením § 429 ods. 2 C. s. p. Prvoinštančný súd preto uznesením z 19. marca 2015 č. k. 18C/95/2002-331 vyzval dovolateľku na doplnenie jej dovolania predovšetkým o preukázanie existencie jej zastúpenia advokátom (to inak za spornej možnosti odstránenia aj vady spočívajúcej v spísaní si dovolania samou stranou sporu nedisponujúcou predpísaným vzdelaním - pozn. najvyššieho súdu), pričom zároveň bola poučená aj o následkoch neodstránenia väd. Dovolateľka v posledný deň súdom určenej lehoty požiadala (opakovane) o predĺženie lehoty na doplnenie dovolania z dôvodu, že požiadala pracovisko Centra právnej pomoci v Spišskej Novej Vsi o pridelenie právneho zástupcu vo veci podania dovolania, k takejto žiadosti (č. l. 348 spisu) však nepripojila kópiu žiadosti adresovanej Centru právnej pomoci ani žiadnym iným spôsobom ňou uvádzané tvrdenie nepreukázala. Súd prvej inštancie následne dovolateľke predĺžil lehotu na doplnenie dovolania o 30 dní, dovolateľka však ani do uplynutia takto predĺženej lehoty (do 15. júla 2015) nedostatok dovolania neodstránila a Centrum právnej pomoci dňa 16. júla 2015 oznámilo prvoinštančnému súdu, že žiadosť dovolateľky o poskytnutie právnej pomoci neexistuje (č. l. 351 spisu).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolateľka nie je v dovolacom konaní zastúpená tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 429 ods. 1 C. s. p., nie je splnená ani podmienka podľa § 429 ods. 2 písm. a/ alebo písm. c/ C. s. p. a dovolateľka bola o povinnom zastúpení v dovolacom konaní súdom prvej inštancie riadne poučená, najvyšší súd dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. e/ C. s. p. pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

9. V dôsledku odmietnutia dovolania, teda výsledku dovolacieho konania obdobného jeho zastaveniu, ktorý procesne zaviniла žalobkyňa 1/, vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania žalovanej (§ 256 ods. C. s. p. per analogiam). Procesnej súperke dovolateľky však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí (tu dovolací súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že to tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce 1. rozhodnutie v rámci rozhodnutia končiaceho konanie len o nároku na náhradu a 2. až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (v tejto súv. por. § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán

sporu (u jednej preto, že ju na to nedisponuje výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady).

10. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.